Rok I. Poznań-Grudziądz, dnia 28 listopada 1926. Nr. 22

TYGODNIK Mistrzów Piekarskich W POLSCE

Urzędowy Organ Wielkopolskiego Związku Cechów Piekarskich z siedzibą w Poznaniu
Urzędowy Organ Polskiego Związku Cechów Piekarskich Województwa Pomorskiego

Kierownik Redakcji i Wydawnictwa
Antoni Bartkowski
Telef.: Poznań 53-75, Mur. Goślina 38

Redakcja i Administracja
Poznań, ulica Długa nr. 12,
Telef.: 53-75.

JEDNOŚCIĄ SILNI.

Zawód piekarski doznał w ostatnich dniach na zachodnich ziemiach Polski dalszej konsolidacji. Polski Związek Cechów Piekarskich Województwa Pomorskiego ogłosił mianowicie uchwałą swego zarządu z dnia 10 b. m. „Tygodnik Mistrzów Piekarskich w Polsce" jako swój własny organ urzędowy. Odnośna uchwała, której dosłowne brzmienie przytoczyliśmy w zeszłym numerze naszego pisma, to dowód na to, iż Polski Związek Cechów Piekarskich Województwa Pomorskiego, który reprezentują kol. Spychała jako prezes oraz koledzy Józefowicz i Pieniążek, znajduje się na wysokości swego zadania, gdyż ze wszech miar uznania godną jest wszelka czynność organizacyjna dążąca do jedności, w której widzimy jedyną możliwość wywalczenia sobie lepszych warunków bytowania.

Wiemy z doświadczenia gospodarczo-społecznego, iż najbardziej skuteczną bronią dla każdego zawodu, a temsamem dla rzemieślnika, jest jego własny organ zawodowy. — „Tygodnik Mistrzów Piekarskich w Polsce" pochlubić się może, iż w tak krótkim czasie swego istnienia, pozyskał sobie tak poważną ilość czytelników, że niema prawie w całej Ziemi Wielkopolskiej mistrza piekarskiego, w którego dom nie docierałby nasz organ. Obecnie cały zawód piekarski na Pomorzu stanął z nami w jednym braterskim szeregu.

Celem bliższego koleżeńskiego zapoznania się, umieszczamy na innem miejscu spis cechmistrzów Polskiego Związku Cechów Piekarskich Województwa Pomorskiego. Witamy serdecznie na tem miejscu wszystkie Cechy pomorskie w gronie naszych współpracowników i zarazem upraszamy o nadsyłanie nam swych cennych sprawozdań z posiedzeń i życia cechowego. Naszem zaś dążeniem będzie stać czujnie na straży naszych spraw zawodowych i mieć będziemy staranie, by organ nasz zawodowy wyrósł do potęgi i znaczenia takiego ,które powinno decydować w sprawach nas dotyczących.

Wiele dobrego zdziałać mogą koledzy poszczególni, którzy nam udzielą swych spostrzeżeń i doświadczeń poczynionych w swej pracy czy to zawodowej czy też organizacyjnej. Bardzo pożądanem też jest nadsyłanie nam pewnych danych dotyczących historji poszczególnych Cechów. Wiemy, iż przebogaty wprost materjał zawodowo-historyczny znajduje się we wielu naszych ladach cechowych, który może służyć do stworzenia potężnej jedności organizacyjnej, do bliższego poznania i pokochania się.

Z dumą pewną spoglądamy w ziemiach zachodnich na potężny i doskonale zorganizowany nasz zawód oraz z dumą odnosimy się do rzeczowych i doskonałych kierownictw Związków naszych, które w Ziemi Wielkopolskiej spoczywa w ręku zasłużonego prezesa kol. Türka, na Pomorzu zaś w osobie wybitnego działacza zawodowego prezesa, kol. Spychały. Okazuje się tu wybitnie, iż dobra wola, umiłowanie swego zawodu i koleżeńska współpraca stworzyła dzieło poważne, nad którego utrzymaniem i dalszym rozwojem stać będziemy bacznie na straży. **„Bart".**

Wycieczka piekarzy polskich zagranicę.

Rozmowa ze starszym Zgromadzenia Mistrzów Piekarzy w Warszawie z p. Karolem Wendtem.

Przed paru dniami powróciła z objazdu szeregu miast zagranicznych delegacja Magistratu m. Warszawy oraz cechu piekarzy. W celu zapoznania się z wynikami i spostrzeżeniami członków komisji, zwróciliśmy sie do p. Karola Wendta, starszego Zgromadzenia Mistrzów Piekarzy w Warszawie, który udzielił nam łaskawie następujących informacyj:

— Sprawa budowy piekarń automatycznych interesuje niesłychanie cechy i związki piekarskie, podkreślił na wstępie p. K. Wendt. — Nic więc dziwnego, że cech warszawski w porozumieniu z cechami i organizacjami piekarzy innych miast wojewódzkich wysłał delegację w celu zbadania, jakie najnowsze zdobycze techniczne zostały wprowadzone zagranicą do zawodu piekarskiego.

Delegacja cechowa, jak również komisja, którą wyłonił specjalnie Magistrat m. Warszawy, zwiedziły prawie równocześnie, lecz oddzielnie, co uważam za zasadniczy błąd, następujące miasta: **Berlin, Hamburg, Sztutgard, Medjolan, Wiedeń i Pragę Czeską**, badając w każdem mieście urządzenia piekarń, oraz sposób i warunki wypieku pieczywa. Materjał, zebrany przez delegację cechu piekarzy, nie został jeszcze opracowany, mogę jednak zapewnić, stwierdził p. K. Wendt, że dane te są bardzo ciekawe i pouczające nie tylko dla naszego zawodu lecz również dla czynników miarodajnych, które naszym zawodem tak troskliwie się opiekują.

Materjały te dotyczą w pierwszej linji kalkulacji cen i tak często wprowadzanej u nas zasady zrównania ceny mąki z ceną pieczywa.

Również dane, dotyczące kosztów produkcji, które mają tak wielkie znaczenie w kalkulacji ceny gotowego produktu wykazują, że pozycje te są

o 50 do 100 proc. niższe zagranicą, niż u nas.

— Jakie panowie materjały zebrali w sprawie budowy piekarni automatycznych?

— W kwestji tej zasługuje na podkreślenie fakt, że piekarnie, jakie chce wybudować Magistrat warszawski, t. zw. automatyczno-chlebowe — nie znalazły jeszcze zastosowania w żadnem wielkiem mieście europejskiem. Z piekarniami temi robione są dopiero próby, które trzeba przyznać dały dobre wyniki, jedna jest wybudowana w Paryżu.

Ogólnie należy stwierdzić, że technika piekarska w latach powojennych kroczy szybkiemi krokami naprzód, a szczególnie w państwach, które przodują na polu techniki i przemysłu maszynowego.

Nie można jednak — podkreślił p. K. Wendt. — rozpatrywać sprawy unowocześniania i elektryfikacji naszych zakładów przemysłowych wogóle, gdyż są to kwestje zasadniczo ze sobą związane.

Powracając do sprawy piekarń automatycznych należy stwierdzić, że są one obecnie również wprowadzane w Anglji i to w kilku typach, wobec czego nie można jeszcze się zorjentować, jakie dadzą rezultaty i który typ jest lepszy.

Z całym jednak naciskiem należy podkreślić — stwierdził p. K. Wendt, — że przemysł piekarski w Europie rozwija się i ulepsza

tylko dzięki inicjatywie prywatnej i poza niewielką piekarnią miejską w Paryżu, nigdzie piekarń komunalnych nie spotkaliśmy.

— Jakie więc wnioski należy wysnuć na podstawie zbadania piekarstwa na zachodzie?

— Ze zwiedzenia zakładów przemysłu piekarskiego na Zachodzie delegaci zebrali nader cenne wskazówki, które bezwątpienia, w miarę środków i możności będą stosowane w kraju, co najlepiej dowodzi, że zawód piekarski w Polsce będzie zawsze dążył

do ulepszenia swej produkcji.

Równocześnie jednak okazało się, że pod względem hygienicznym Polska nietylko nie ustępuje zachodnio-europejskim państwom, lecz nawet niektóre z nich wyprzedziła.

Reasumując powyższe, należy pokreślić, że modernizacja piekarstwa polskiego jest konieczna, lecz zależna jest ona od równoległego

rozwoju przemysłu maszynowego krajowego, uprzystepnienia kredytu inwestycyjnego oraz budowlanego i elektryfikacji kraju.

Najważniejszą jednak rzeczą jest sprawa kredytów, gdyż idąc za przykładem państw zachodnich, **unowocześnienie przemysłu piekarskiego** może być przeprowadzone

jedynie przez inicjatywę prywatną,

podkreślił na zakończenie naszej rozmowy, p. K. Wendt.

Sprawy podatkowe.

Wyjaśnienie co do wysokości i płatności rożnych podatków.

Nie zważając na to, iż tyle razy wyjaśnialiśmy szczegółowo wszelkie kwestje podatkowe, sprawy te ciągle poruszają nasi czytelnicy, żądając nowych wyjaśnień.

Wobec powyższego, ażeby uczynić zadość temu żądaniu, ponownie rozpatrzymy te sprawy, wyjaśniając na podstawie istniejących ustaw, okólni-

ków ministerjalnych oraz przepisów wykonawczych wszystkie zawilsze kwestje podatkowe.

Rozpoczniemy od największego podatku, który w ostatnich czasach najwięcej spowodował nieporozumień i konfliktów pomiędzy Urzędami Skarbowemi a płatnikami podatków.

Mówimy w danym wypadku o podatku obrotowym.

I.

Podatek obrotowy.

Ustawa o podatku przemysłowym z dn. 8 lipca 1925 r. reguluje wszelkie kwestje odnoszące się do podatku zwanego pospolicie „obrotowym".

Każde przedsiębiorstwo, posiadające patent handlowy lub też przemysłowy, w myśl powyższej ustawy jest obowiązane do płacenia podatku od obrotu.

Jednak są przedsiębiorstwa, które od tego podatku są zwolnione.

W myśl paragr. 5, art. 8 nazwanej ustawy — **rzemieślnicy, zatrudniający najwyżej jedną siłę pomocniczą, są zwolnieni od podatku obrotowego,** opłacając li tylko świadectwo przemysłowe VIII kategorji.

Do naszej redakcji wpłynęło i stale wpływa mnóstwo zapytań czytelników co do tego punktu i zażaleń, iż poszczególne Urzędy Skarbowe nie zważając na powyższy przepis, obłożyły rzemieślników, zatrudniających 1 siłę pomocniczą podat-

Po zbadaniu kwestji jednak, wyjaśniało się zwykle, że płatnicy dostali nakazy płatnicze na podatek od obrotu za drugą połowę 1925 roku.

Wspomniany artykuł **o zwolnieniu od opłaty tym podatkiem drobnych rzemieślników obowiazuje dopiero od dnia 1 stycznia 1926 roku,** czyli nie tyczy podatków za rok ubiegły t. j. 1925, **za który to rok podatek od obrotu muszą płacić wszyscy rzemieślnicy bez wyjątku.**

Tłumaczy się powyższe tem, iż do 31. XII 1925 roku obowiązywała stara ustawa o podatku przemysłowym z dn. 14 maja 1923 roku, na podstawie której wymierzono podatek od obrotu za II. półrocze 1925 roku.

Nie tak dawno podawaliśmy wiadomość o rozszerzeniu wspomnianej powyżej ulgi wogóle na rzemiosło, co podobno Ministerstwo zamierza uskutecznić w najbliższym czasie. Jednak narazie jest w sile powyższe tylko w stosunku do rzemieślników drobnych.

Powiedzieliśmy, że ulga ta stosuje się tylko od 1 stycznia b. r., jednak jest możność uzyskania również zniesienia podatku obrotowego zaległego narazie za rok 1924.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 6-go sierpnia b. r. L. DPO. 10312-III upoważniło Izby Skarbowe do umorzenia tych zaległości **na indywidualne podania zubożałych płatników.** Podkreślamy, iż tyczy powyższe tylko podatku obrotowego powstałego przed 1 stycznia 1925 r., czyli za lata 1924, 1923 i t. d.

Po określeniu kto ma płacić podatek obrotowy, przejdziemy w następnym numerze do wyjaśnienia wysokości podatków.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Egzekucja podatku przemysłowego od obrotu.

Ponieważ zdarzają się wypadki skierowywania egzekucyj za zaległości podatkowe na warsztaty pracy płatników, przeto Min. Skarbu przypomniało treść par. 23 instrukcji o przymusowem ściąganiu państwowych podatków z opłat tudzież innych należności skarbowych (Dz. U. Min. Sk. Nr. 15 z r. 1926, poz. 168), wedle którego nie mogą pod żadnym warunkiem ulegać zajęciu urządzenia i przedmioty niezbędnie potrzebne do prowadzenia przedsiębiorstwa.

Min. Skarbu zwróciło również uwagę na przepis par. 13 wyżej powołanej instrukcji, upoważniającej naczelników urzędów skarbowych do wstrzymywania egzekucji w razie zagrażającej płatnikowi na skutek tej egzekucji ruiny gospodarczej.

Wreszcie Ministerstwo zarządziło, że:

Celem umożliwienia płatnikowi należytego uzasadnienia odwołania, należy mu udzielić informacji o konkretnych danych, dotyczących obrotu, na których ten wymiar był oparty.

Za konkretne dane nie uważa się materjału zebranego w drodze urzędowych dochodzeń z rzeczoznawcami, lecz wyłącznie materjał, zebrany w myśl art. 44—47 ustawy o podatku przemysłowym.

Informacji tych nie może płatnik domagać się pisemnie lecz urzędy skarbowe będą ich udzielać w krótkiej drodze na ustne żądanie płatnika. (Okólnik Min. Sk. z dn. 27 września r. b.).

Polski Związek Cechów Piekarskich Województwa Pomorskiego.

Imienny wykaz cechmistrzów piekarskich.

1) **Zajączkowski Jan — Grudziądz,**
2) **Jurkiewicz Paweł — Toruń,**
3) **Tiałowski Tomasz — Starogard,**
4) **Gortowski Bronisław — Chełmża,**
5) **Kierzkowski Władysław — Świecie,**
6) **Jabłoński Władysław, Nowemiasto nad Drwęcą**
7) **Woźniewski Jan — Gniew,**
8) **Szostakowski Józef — Wąbrzeźno,**
9) **Szczygielski Andrzej — Tczew,**
10) **Latzke Jan — Tuchola,**
11) **Rediger Stanisław — Chełmno,**
12) **Kitowski Teofil — Wejherowo,**
13) **Pawłowski Leon — Kościerzyna,**
14) **Kuschewitz Fritz — Działdowo,**
15) **Grzybowski Leon — Chojnice,**
16) **Wiecki Stanisław — Nowe,**
17) **Roszkowski Leon — Kartuzy,**
18) **Smoczyński Bolesław — Brodnica,**
19) **Brzeziński Wojciech — Skarszewy,**
20) **Gilla Jan — Czersk,**
21) **Krzewiński Aleksander — Lubawa,**
22) **Kopicki — Puck.**

Z życia Cechów.

W dniu 24. b. m. obchodził Cech Cukierniczy w Poznaniu 25-letni jubileusz swego istnienia. Z okazji tej złożył Cechowi powyższemu życzenia Wolny Cech Piekarzy i Piernikarzy w Poznaniu i Wielkopolski Związek Cechów Piekarskich. — Z naszej strony składamy na tem miejscu Cechowi Cukierniczemu w Poznaniu nasze gorące życzenia pomyślnego rozwoju. **Redakcja.**

POLECENIA GODNE KSIĄŻKI

Z druku wyszedł opracowany przez cechmistrza, pana J. Hojkę w Bydgoszczy

„Regulamin egzaminacyjny dla egzaminów czeladniczych zawodu piekarskiego".

Książka ta jest niezbędna każdemu mistrzowi piekarskiemu, kształcącemu uczniów i przysposobiającemu ich do egzaminu.

Nabyć można u cechmistrza pana J. Hojki w Bydgoszczy, ul. Gdańska 66. — Cena 1.25 — z przesyłką 1,35 przy 5 egzemplarzach. — Pojedyńczy egzemplarz z przesyłką 1,50 zł.

Szan. Abonentów

względnie Cechy, które zalegają z opłatą za nasz tygodnik, prosimy aby niezwłocznie raczyli uregulować zaległości tak, by w najkrótszym czasie rachunki abonamentowe były załatwione. Kilka większych, poważnych Cechów, względnie ich członkowie zalegają za gazetę i nie uiścili dotąd zaległości. A przecież koszta wydawnictwa są niemałe, które muszą być pokrywane natychmiast. Ufamy, iż zrozumienie konieczności podtrzymywania jedynego pisma zawodowego, jakiem jest „Tygodnik Mistrzów Piekarskich w Polsce" zdoła pobudzić do obowiązku ułatwienia mu rozwoju. — W tem zrozumieniu apelujemy aby w jaknajkrótszym czasie Szan. Abonenci uregulować raczyli zaległości i nie narażali nas nadal na dotkliwe straty.

Ceny artykułów spożywczych w Poznaniu.

— Z TARGU. Na placu Sapieżyńskim płacono: Za 1 kg. słoniny 3.60 do 3.70 zł wieprzowiny 3—3.20 zł: wołowiny 2.00 — 3.20; cielęciny 2.00 — 2.60 zł; skopowiny 2—2.40 zł: koziny 1.40—1.60 smalcu 5.00—5.20 zł; masła wiejskiego 5.60—6.00 zł; masła mleczarskiego 6 40 6.60 zł: twarogu 1.20—1.40 zł; 1 litr śmietany 2.60—2.80 zł, 1 litr mleka pełnego 34 do 36 groszy, 1 litr oleju 2.80 do 3.00 złotych; 1 mendel jaj 3.70—4. zł: 1 gęś 1.0—14. zł. 1 kaczkę 4.—8. zł; 1 zająca 10.—12. zł. 1 kurę 3.00—6.00 1 parę kuropatew 4.00—5.00 zł. 1 indyka 8—12 zł; 1 perlicę 3—4.00 zł. 1 parę gołębi 3—3 zł. 1 kg. karpia 4.80 do 5. zł; lina 4—4.20 zł; szczupaka 2.60 do 3.20 zł; karasia 2.40—3.20 zł; sandacza 5.60 zł; okonia 1.60—2.40 zł; leszcza 2.00 -2.40 zł; białych ryb 1.00 do 1.60 zł. 1 kopę raków 6.00—8.00 zł; za 1 kg. węgorza 6 zł, do — złotych, za 1 kg. szablu 0.80—1 zł. grochu 1.00 zł; cebuli 25—30 gr; brukwi 20 gr. 1 kg. marchwi, buraków i dyni 20 gr. 1 kg. ziemniaków 12 gr., 1 kalafior 50—1.50 zł; 1 główkę kapusty białej 20—40 gr: kapusty modrej 30—50 gr; kapusty włoskiej 25—60 gr; 1 kg. kurków 80—1 zł. borówek 1.40—1.60 zł gruszek 40— 1 zł; jabłek 0.60—1.20 zł; orzechów włoskich 2—2.40 zł; 1 kg chleba żytniego 55 do 60 gr. Ceny mięsa lekko zwyżkowały. Dowóz ryb słaby.

— o —

Giełda pieniężna.

Dnia 25. 11. 1926.

Dolary	9,00 zł
Franki franc. za 100	29,00 „
Franki szwajc „ „	174,43 „
Funty szterlingi . .	43.80 „
Marki niem. za 100	213,18 „

Urzędowa Ceduła

Giełdy Zbożowej i Towarowej w Poznaniu.

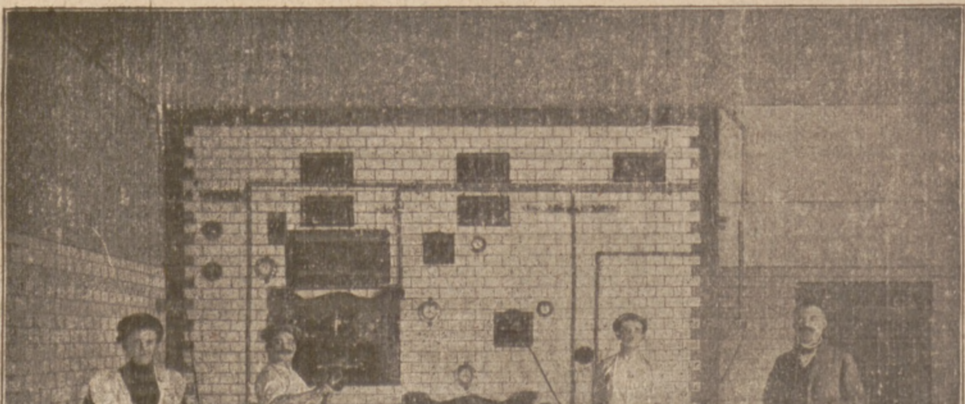
Warunki: handel hurt. fr. st. zał. ładun. wag. dostawa zaraz za 100 kg.

	Dnia 24. 11.	Dnia 22. 11.	Dnia 20. 11.	Dnia 19. 11.
Żyto	zł 37.50 — 38.50	zł 38. — 39.—	zł 38.25 — 39.25	zł 38.50 — 39.50
Pszenica	46.50 — 49.50	47.50 — 50.50	48. — 51.	48. — 51.
Jęczmień zwycz. . . .	28. — 31.	28. — 31.	28. — 31.	28. — 31.
Jęczmień brow.	32. — 37.	32.50 — 37.50	32.50 — 37.50	32.50 — 37.50
Owies	— 32.50	31.50 — 33.50	31.75 — 33.75	32. — 34.
Mąka żytna 70 proc. . .	— 54.50	— 55.50	— 56.	— 55.52
Mąka żytna 65 proc. . .	— 56.	— 57.—	— 57.50	— 57.75
Mąka pszenna 65 proc. .	70. — 73.	71.— — 74.	71,50 — 74.50	71.50 — 74.50
Ospa żytnia	26. — 27.	26.50 — 27.50	27.— — 28.—	27. — 28.
Ospa pszenna	— 27.	— 27.50	— 28.—	— 28.
Usposobienie:	słabe	spokojne	spokojne	słabsze

Za redakcję odpowiedzialny Antoni Bartkowski Poznań-Murowana Goślina — Abonament kwartalny w Polsce; 4 zł. prenum. na poczcie 4.19 zł. — Konto P. K. O. Poznań 208 091

Za ogłoszenia odpowiedzialny Lucjan Kopydłowski, Poznań. Cena ogłoszeń: 1|1 str. 120.— zł. 1|2 str. 65.— zł. 1|4 str. 35.— zł. 1|8 strony 20.— zł 1|16 strony 10.— zł. 1|32 strony 6.—zł

Czcionkami Drukarni Handlu i Przemysłu w Poznaniu, Wielkie Garbary 27.